

מבשר טוב

סעודה ג' פרשת תזריע מצורע

תשפ"א

מאמר "נדחי ישראל יכנס"

כל מעשי בני ישראל ואף הנראים שאינם כלום הרי לעתיד לבוא יאירו באור גדול מאד

א

בפסוק: "וידבר ד' אל משה לאמר, דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נידת דוותה תטמא וביום השמיני ימול בשר ערלתו"

ויש לדקדק בלשון הכתוב אומרו אשה כי תזריע וילדה זכר, שהרי בא הכתוב לומר הדינים וההלכות שנובעים מלידת הבן והבת שהבן צריך למולו ביום השמיני וישנו דין של שבעת ימי טומאה ואח"כ ימי הטהרה וכן לבת שבועיים, וא"כ לא היה לו לומר אלא אשה כי תלד בן, ומהו אריכות הלשון אשה כי תזריע וילדה.

ועוד יש לדקדק שבאם רצה לדבר מענין ההריון היה לו לומר אשה כי תתעבר וכדומה ומדוע נכתב דוקא הלשון אשה כי תזריע, וגם בלידת הבן מדוע הוצרך לומר הלשון וילדה זכר שהרי בכל מקום מדבר הכתוב מלידת הבן והיה לומר לומר כי תלד בן.

ובאמת נראה שכבר הוקשה לרש"י לשון הכתוב בזה ולכך הביא בזה דרשת חז"ל וז"ל: "כי תזריע, (נדה כז) לרבות שאפי' ילדתו מחוי שנמחה ונעשה כעין זרע אמו טמאה לידה" ע"כ.

ואמנם הא גופא יש לבאר הענין שמרומז בזה שאפילו אם נולד מחוי ואין בו כלום מכל מקום נוהגת בה כל הלכות הטומאה והטהרה, שבודאי יש בזה ענינים גדולים, ומוכח מזה שיש כאן לידה ואינו כלום ויש לבאר הענין המרומז בזה.

ב

והנה בשולחן ערוך יורה דעה [סימן רסג ס"ה] איתא: "תינוק שמת קודם שיגיע להיות בן שמונה, מלין אותו על קברו בצור או בקנה ואין מברכין על המילה. אבל משימים לו שם, לזכר שירחמוהו מן השמים ויחיה בתחיית המתים"

ושם בפתחי תשובה הביא מחלוקת בין הפוסקים אם קרה שכבר קברו את הנפל קודם שנימול אם פותחים את קברו כדי למולו וז"ל: "ועיין בתשובת נ"ב תניינא ח"ד סימן קסד שכתב דאם הוא איזה ימים אחר מותו אין לפתוח הקבר שלא לראות בנוולו ע"ש אכן תשובת כנסת יחזקאל שם נראה שדעתו דאף אחר זמן אחר מותו פותחין, ואמנם מכל מקום שם ודאי צריך ליתן לו עי"ש ע"כ."

ועל כל פנים היוצא מדברי השולחן ערוך והפוסקים שאף אם נולד נפל, ונראה שאינו כלום אינו כן אלא צריך למולו וצריך ליתן לו שם משום שעוד ירחמוהו מן השמים ויקום לתחיית המתים, וזהו מרומז בגמרא בסנהדרין [קי]: "אתמר קטן מאימתי בא לעולם הבא רבי חייא ורבי שמעון בר רבי חד אמר משעה שנולד וחד אמר משעה שסיפר מאן דאמר משעה שנולד שנאמר יבואו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה ומאן דאמר משעה שסיפר דכתיב זרע יעבדנו יסופר

א

לה' לדור אתמר רבינא אמר משעה שנזרע דכתיב זרע יעבדנו רב נחמן בר יצחק אמר משעה שנימול דכתיב עני אני וגוע מנוער נשאתי אימיך אפונה" ע"כ.

ומוכח מדברי הגמרא דאיכא מ"ד שהקטן הוא בן עולם הבא אף קודם שנולד אלא מיד משנזרע ואף שנראה שלא נהיה מזה כלום מכל מקום הרי הוא בן עולם הבא מיד משנזרע, ומשום שזרע ישראל זרע קודש הם ושום דבר בהם לא ילך לבטלה אלא מכל דבר נעשה דבר שהוא קיים לעולם ונצחי.

ועוד כתב באור החיים הקדוש כאן על הפסוק אשה כי תזריע כי אברהם אבינו ע"ה ושרה אמנו ע"ה אף שהיו עקרים ולא ילדו הרי כל אותם השנים בכל זיקה וזיקה היה מזה לידת נשמות אף שלא היה נתלבש בגוף מכל מקום לא הלך לאיבוד כלל וז"ל: "והוא מאמר הכתוב כי תזריע וילדה, מודיע הכתוב כי עיקר הלידה הוא בשעת ההזרעה שכאשר תזריע כבר ילדה והיה מה שהיה, אם נפש טהורה, אם לא, ואין תקוה להפך מה שכבר היא, ומעתה מה שיתעצם האדם בבחינת הלידה הוא בשעת ההזרעה, כי אז הוא עיקר הלידה לבחינת הנפש שהוא העיקרית באדם, והויות הדבר והמצאתו, הגם שהוא נעלם תקרא לידה, ומתוכיות דברינו אלה תשכיל אומרו (בראשית יב ה) ואת הנפש אשר עשו בחרן, שהם הנפשות שעשו בזיווגם, הגם שלא היתה שרה יולדת, כל זיקה וזיקה היו מולידים נפשות, והגם שלא נבנה הגוף להם לא מפני זה יחד האמת" עכ"ל.

ג

ומכל האמור נראה לפרש מה שנכתב בתורה הקדושה אשה כי תזריע וילדה זכר היינו ללמד שאף כי תזריע לבד אף שנראה בלא שום המשך וקיום מכל מקום הרי יש בזה הבחינה של וילדה זכר היינו שיש בזה הולדת הנפשות ויש בזה תיקון וקיום לעד ושום דבר לא ילך לאיבוד ח"ו.

וזהו הביאור במה שכתב רש"י הקדוש שאפילו מחוי או נפל הרי היא טמאת לידה, והוא כמו שנתבאר שאף שנראה שאין לדבר קיום כלל מכל מקום בודאי יש בו הרבה עניינים ותיקונים וישאר מזה לעד.

ועוד איתא בספרים הקדושים שאצל הצדיקים הקדושים שכל מעשיהם הם קודש הרי שבכל דבר שעושים יש בו נשמה, ועוד איתא בספה"ק שיש והצדיק זיווגו בקדושה וטהרה גדולה ואף שאינו מוליד ואף אם הוא בימי הזקנה מכל מקום מצטרף מחשבתו הטהורה למעשי בני ישראל שאינם בקדושה כדבעי ומכל מקום מועיל שיהא זרעם זרע קודש ומעשי הצדיק הוא מטהר ומזכך את נשמות בני ישראל ומוסיף להם קדושה לכל בני ישראל.

ד

ועל פי כל האמור נראה לבאר יסוד הענין שגילתה התורה הקדושה בכאן אשה כי תזריע וילדה זכר שבכל מעשי בני ישראל כולם יש להם קיום לעד ואף אם נראה כדבר שאין בו ממש ונראה כאילו הלך לאיבוד ח"ו מכל מקום יהא לו תיקון ולעתיד לבוא יתגלה גודל מעלת כל מעשה ומעשה של כל איש ישראל בין דבר גדול ובין דבר קטן הכל יתקון ויאיר בכל העולמות.

והנה מובא בירושלמי [עירובין לג:]: על ענין שבט דן שנקרא בתורה הקדושה מאסף לכל המחנות וז"ל: "מה בחנייתן על פי הדיבור אף בנסיעתן על פי הדיבור ומאן דמר כתיבה מה מקיים כקורה מאסף לכל המחנות לצבאותם לפי שהיה שבטו של דן מרובה באוכלוסין היה נוסע באחרונה. וכל מי שהיה מאבד דבר היה מחזירו לו הה"ד מאסף לכל המחנות לצבאותם" ע"כ.

ומבואר מדברי הירושלמי שתפקידו של שבט דן היה להיות מאסף לכל המחנות היינו שכל מי שהיה מאבד איזה דבר היו הם מוצאים אותו ומחזירים לו, ומבואר בספרים הקדושים שענין עבודתו של שבט דן שהיה מחזיר האבידות לא רק האבידות בגשמיות אלא בעיקר האבידות ברוחניות היינו שאף אם היה איזה מעשה טוב או מצוה שעשה איש ישראל שהלך לאיבוד והיה נראה כאילו אין בו כלום הרי ששבט דן היו מתקנים ומעלים אותו ומאירים אותו עד שהאיר בכל העולמות וזה עומק הכוונה שהיו מאספים כל האבידות היינו כל האבידות ברוחניות של כל בני ישראל.

והנה שבט דן הם היו בבחינה של הפחותים יותר מכל השבטים כדאיתא בחז"ל על הפסוק כל הנחשלים אחריך דהם שבט דן שהרבה מהם היו שפלטם הענין ומכל מקום דוקא הם היה תפקידם להעלות ולגלות את כל ניצוצות הקדושה של כל בני ישראל ואפילו הדברים הקטנים והאבידות שהיו נראים שאין בהם כלום דוקא שבט דן הם היו שהעלו אותם.

ועוד איתא בזוהר הקדוש [ח"ג קצד] וזל"ק: "ויפול רוכבו אחור, דא שריה דזמין למיתי בהדי משיחא דאפרים, ואיהו הוי משבטא דדן, וזמין איהו למעבד נוקמין וקרבין בשאר עמין" והיינו דלעתיד לבוא בעת הגאולה השלימה יבוא משיח צדקנו ועמו יחד יבוא שריה משבט דן שביחד יביאו הגאולה השלימה בב"א, ולהנתבאר היינו משום ששבט דן הוא יברר ויגלה ויתקן את כל מעשי בני ישראל בגלותם הנוראה ובכל הדורות כולם ויאירם באור יקרות.

ועוד נתבאר בסה"ק פרי צדיק להרה"ק רבי צדוק הכהן זצוקללה"ה זי"ע שזהו הטעם דבעת בנין המשכן היה צריך שיהא בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה שהיה גדול שבשבטים ואולם יחד עמו היה אהליאב משבט דן שהיה פחות שבשבטים משום שהמשכן שהיה צריך להיות כלול מכל בני ישראל היה מוכרח שיהא ג"כ על ידי שבט דן שכמו שנתבאר הם היו מאספים לכל המחנות והם היו מתקנים את כל מעשי בני ישראל שלא ילך שום דבר לאיבוד ח"ו, וזל"ק: "ואיתא (שמות רבה ס"פ מ) אין לך גדול משבט יהודה ואין לך ירוד משבט דן כו', אמר הקב"ה יבא ויזדווג לו כו', המשכן בשני שבטים אלו נעשה וכן המקדש כו', עיין שם ובזוהר הקדוש (ח"ג קצד ב) איתא שגם לעתיד יבא שריה משבט דן עם משיח בן יוסף. ויהיה שבט דן משותף גם בבנין העתיד. והוא על פי מה שאמר בסבא (זח"ב קד סע"ב) דן ונפתלי גד ואשר בירכא שמאלא דן עד פרקא דרגלא כו', והיינו כנגד מדת הוד. ועל כן הוא משותף לבנין המשכן ובית המקדש" עכ"ל"ק.

ומבואר מכל האמור עד כמה חשוב ונשגב כל מעשה ומעשה של איש ישראל ואף אם הוא בבחינה הפחותה ביותר ונראה לו שאין מעשיו שוים כלום ח"ו ונראה כאילו אינו עושה פירות כלל וכלל, מכל מקום צריך שידע שכל זה הוא מחשבת היצר הרע המסיתו לכך ורוצה להשפיל בעיניו את מעשה המצוות שלו, אך האמת הפוך לגמרי שבאמת כל מעשה טוב ואף מחשבה טובה של איש ישראל אינו נאבד כלל וכלל והכל יתוקן לעתיד לבוא ויאירו באור יקרות והרי הם עומדים וקיימים לעד ולעולמי עולמים.

וזה מה שמוכח בפרשה דידן אשה כי תזריע וילדה זכר וכו' היינו שגם אם נראה שלא יצא מזה כלום וכמו שנתבאר מדברי רש"י הקדוש שהיה מחוי ונפל וכדומה, ועוד יותר נראה שלא רק שלא פעלה כלום אלא שמיד נעשתה טמאה בטומאת לידה, מכל מקום בא הכתוב לגלות שאחרי כן יבואו ימי הטהרה והיינו שאף שנראה כעת שלא פעל איש ישראל כלום ח"ו ולא עוד אלא שבא לידי טומאה ופחיתות, אל ירע בעיניו ואל יתיאש ממעשיו הטובים משום שעוד יבואו ימי הטהרה וכל מעשיו הטובים יבואו לתיקונם השלם.

ואף בני ישראל בכל ימי גלותם הנוראה ובחשכות הגדולה שהם נמצאים בהם והרבה יש ונדמה להם כאילו אין שוים כלום בפרט בדורות עקבתא דמשיחא, והיצר הרע מסית את לב האדם באומרו לו "מה לך לעבודת השי"ת ומה יצא מכל מעשיך הרי אתה רואה שאין נעשה מזה כלום ובבחינת "שוא עבוד אלקים" ח"ו אך כאשר ידע איש ישראל את סוד התיקון שלעתיד לבוא הכל יתוקן ולא יאבד כלום הרי מיד יאזור כגבר חלציו ויאמין באמונה שלימה שבודאי אינו כן אלא כל מצוה קטנה כגדולה וכל התגברות ובכל ענין הכל הם תיקונים גדולים בכל העולמות ויגיע הזמן שיאירו בשיא תפארתם ויהיה מהם כתר נכבד ועליון להשי"ת.

ועוד איתא בספרים הקדושים שלעתיד לבוא יתוקנו כל נשמות בני ישראל בשלימות ואף אותם הכופרים והמשומדים להכעיס אף הם יתוקנו וכמו שכתב בסה"ק מחשבות חרוץ [אות ט דף לג] וזל"ק: "ובאמונה זו תקועים כל הנפשות דבני ישראל אחד לא נעדר, ואפילו פושעי ישראל שהגדילו עבירות הרבה, אמונה זו עדיין תקועה בלבבם, וכידוע דהרבה פושעי ישראל מסרו נפשם על קידוש השם, וכמשז"ל בבראשית רבה [פרשה סה] ע"פ ריח בגדיו. ואפילו אותם שלא עלה בלבם הרהורי תשובה בשום פעם ונשתמדו להכעיס, מכל מקום אם יבשרום שמשיח בן דוד בא, ודאי יאמינו וישובו בתשובה שלימה, ואפילו אותם האפיקורסים שלא ישובו בבשורה בעלמא, כשיתקע בשופר גדול אז יבואו גם האובדים והנדחים דיחרדו וישובו, ואז לא ידח ממנו נדח, דגם כל הנדחים שנטמעו בין העמים ישובו. מה שאין כן אומות העולם, דאין בהם שורש זה במעמקי הלב. להיכן ישובו, דהתשובה הוא רק שיחזרו

לשרשם והם שרשם ברע, ואם ישמעו ישועה אמיתית אם יאמינו לזה יאבדו עצמם לדעת, או יבואו ללחום על ה' ועל משיחו" עכ"ל"ק.

הרי מבואר מדבריו הקדושים שכל איש ישראל ללא יוצא מן הכלל יתוקן לעתיד לבוא ואף המשומדים להכעיס רח"ל אף הם יתוקנו ויחזרו בתשובה שלימה, ומעתה הדברים ק"ו לכל איש ישראל באשר הוא ונראה לו שאין שום תיקון למעשיו והרי הם הולכים לאיבוד ואינו רואה שום תועלת ותקוה במעשיו ובמצוותיו הרי צריך שידע שאינו כן אלא הכל הוא חשוב עד מאד בעיני השי"ת ולעתיד לבוא הכל יתוקן ואף מה שנראה כאילו אין בו שום מעלה הרי שיבוא הזמן יתגלה לעין כל גודל חשיבות כל מצוה וכל דבר קטן טוב של כל איש ישראל.

ויהי רצון שנזכה במהרה לזמן התיקון של לעתיד לבוא שיתגלה מלך המשיח ועמו שריה משבט דן ויתקן את כל מעשי בני ישראל בכל הדורות ונדחי ישראל יכנס, ויאירו הכל באור יקרות ועל ידי זה יאיר העולם כולו בשלימות ונזכה לזה בגאולה העתידה בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

לקבלת הגליון מידי יום רביעי שילחו מייל ל m0732951213@gmail.com